հարցուպատասխան

questionesolutiones

Զրոյց Իրան նհետ… Բանաստեղծին ձայնը … Բը՛լթ, Բը՛լթ
մինչեւ վերջ … Inner World… Հանճարի բարբաջը … Միրո
քաղաքագիտություն … 210 կմ ^{2} … Ընդհատված դամբանական…
Անգրագետ երիտասարդնե՞ր, թե … Լեզվի օտարագերծում …
Նամակ քեզ. .. Փոքր թատրոնի մեծ ստուերը … Հայոց այբուբենի
քաղբանտարկեալը … Մի՛ բռնաբարեք Քաղաքս…

Inner World

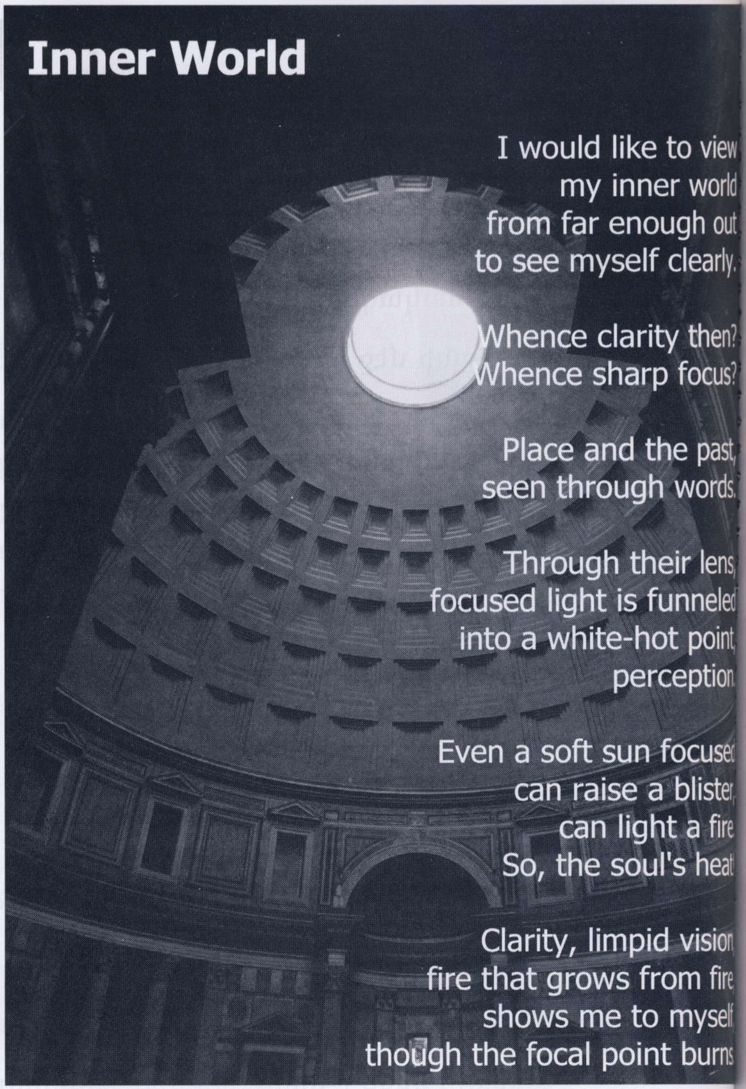

I would like to view
my inner world
from far enough out
to see myself clearly.

Whence clarity then?
Whence sharp focus?

Place and the past,
seen through words.

Through their lens,
focused light is funneled
into a white-hot point,
perception.

Even a soft sun focused
can raise a blister,
can light a fire.
So, the soul's heat!

Clarity, limpid vision,
fire that grows from fire,
shows me to myself,
though the focal point burns.

Ուզում եմ զննել Ներաշխարհն իմ այնքան հեռվից, որ ինքս ինձ հստակ լինեի տեսանելի: Արդ, ո՞ր տեղից է հստակությունը, ո՞րն է այդ ճշգրիտ դիտակետը: Բառերի միջով երեւացող վայրն է կամ անցյալը: Բառերի ոսպնյակի միջով կենտրոնացած լույսը հասնում է իր շիկացման կետին՝ գիտակցությանը: Նույնիսկ մեղմ արեւի լույսը, կենտրոնանալիս, կարող է այրուցք առաջացնել, կամ խարույկ վառել: Այդպիսին է նաեւ հոգու ջերմությունը: Հստակ, վճիտ տեսիլ, բոցից ծնվող բոց, որ ինձ ցույց են տալիս ինձ: Մինչդեռ հրդեհվում է դիտակետը: